

יום שלישי, ד' בתשרי התשפ"ו
15 בספטמבר 2026

נאומו המלא של מפקד פיקוד הדרום, אלוף יניב עשור

מנהיגי הנגב,
ראשי הראשויות והמועצות,
מפקדים יקרים,
מכובדיי כולם.
שנה טובה, מתוקה ומבורכת.

כמעט שלוש שנים חלפו מאותו בוקר נורא, שבת שמחת תורה, 06:29 בבוקר, היום והשעה שבהם השמיים נפלו, חמאס פתח במתקפת פתע רצחנית, הוא חדר ליישובים, השתלט עליהם, טבח, רצח, אנס, שרף, בזז וחטף. נכשלנו כישלון נורא, במשימה הקדושה ביותר שלנו - לחצוץ בין אזרחים תמימים, לבין בני העוולה המרצחים מעזה, להגן עליהם.

מחבלי הנוח'בה, הג'יהאד האסלאמי ואזרחים מעזה - בוזזים, רוצחים שפלים ניצלו את ההזדמנות כדי לטבוח ביהודים. השבר היה נורא, האסון היה עצום, האמון שלכם בנו נשבר, הביטחון האישי של אזרחי ישראל נפגע באופן קשה.

אבל קמנו מן השברים, אספנו אותם, התעשתנו, הבנו שאין לנו ארץ אחרת ואין לנו ברירה אחרת, "יכולם נקבצו ובאו לך". נלחמנו כאיש אחד עם גורל וייעוד אחד.

כל מערכת המושגים שבאמצעותה הבנו את הסכסוך והתפיסה שלנו את חמאס התבררו כשגויות, ההצהרות שלו מעל כל במה, בדבר שאיפתו להשמיד אותנו, התבררו כנכונות ואמיתיות, ולא כדברי רהב לצרכים פנימיים, ולא - הם אינם פרגמטיים המבקשים פשרה ודו-קיום, מבחינתם, רק קיום אחד אפשרי - קיומם על חשבון קיומנו.

נאלצנו לצאת למלחמה שלא ידענו כמותה. מאות חטופים בעזה, נעדרים, ילדים, נשים, זקנים וטף. אויב ציני, רשע ואכזרי המוצא מחסה בתוך אוכלוסייה אזרחית, בבתי חולים, בתי ספר ומחסות הומניטריים.

חמאס נערך בליבה של אוכלוסייה, תומכת, אוהדת ומזדהה. חמאס אינו "חוצן" בעזה, הוא צמח מתוכה, גדל והתחנך בה, בתוך תרבות איסלאמית רדיקלית ורצחנית, וכן, יש שם גם כאלה המתנגדים לדרכו, אך הם אינם מצליחים להשפיע על מציאות, והכל הוא כתב. על הכל הוא הצהיר. ואנחנו כשלנו מלהבין, סירבנו להאמין, ואולי, התקשנו להאמין שאדם מסוגל לרוע כזה, אולי מתוך האנושיות שלנו, מתוך חמלה, והמוסר שירשנו מאבותינו, הנחנו שגם לאויב יש גבולות שהוא לא יחצה, חיפשנו בו משהו מעצמנו אבל, חובותינו הייתה להכיר אותו כפי שהוא.

מלחמה היא תופעה עתיקת יומין, קשה, כואבת ואכזרית, נדרשות בה תעצומות נפש, וכדי להמשיך ולהתמיד בה לאורך השנים, חרף מחיריה הקשים, נדרשות אמונה וצדקת הדרך, ואנחנו צודקים. אנחנו נושאים לפיד של אור וטוב ונלחמים מלחמה גדולה, נגד החושך והרוע. המוסר שירשנו מאבותינו, אינו מצווה אותנו לעמוד חסרי אונים מול הרוע, הוא מחייב אותנו להתייצב מולו, להגן על החיים, להציל את מי שנטול בסכנה.

במובנים רבים, ניתן לומר שאנחנו מרימים את נס זכותה של מדינה נאורה, ערכית, מוסרית, דמוקרטית, להגן על עצמה, להילחם ללא מורא, כדי להביס ארגון טרור השואף להשמדה ושאין באמתחתו אלא רצח ברברי, שפל, לא אנושי וחסר מוסר, ובתוך כל המלחמה הזו, אנחנו מתעקשים לשמור על מחננו טהור, להבחין בין אויב לבין מי שאינו מעורב, לפגוע באויב, לסכל אותו ובמקביל לעשות כל שביכולתנו כדי לצמצם את הפגיעה במי שלא מעורב.

חמאס לעומת זאת, עושה באזרחים שימוש ציני כמגנים אנושיים וכמסתור עבורו, מרוויח אם יפגעו, ומרוויח אם נמנע מפגיעה בהם ובאנשיו.

במקרים רבים, לא אישרנו תקיפה אף שהיה בה בן מוות, משום שהאויב הקיף את עצמו במגנים אנושיים. במהלך המלחמה, גם אם היה זה מחזה סוריאליסטי, הכנסנו סיוע הומניטרי בהיקף נרחב, תוך כדי סיכון לכוחותינו ומאמץ מבצעי רב - מים, מזון, תרופות, דלקים, וציוד אזרחי חיוני.

מול טענות שקר, נציג עובדות.

לשאלות קשות, נשיב ביושר.

וכשמתגלה בקרבנו כשל - נבדוק, נלמד ונתקן.

האמונה בצדקת דרכינו מחייבת אותנו גם לכך, זו אינה הכרזה על שלמותנו, אלא התחייבות והמחייבת אותנו בכל פקודה ובכל החלטה, וגם באומץ לבדוק את עצמינו ולתקן שצריך, כוחנו עוז ורוחנו איתנה ולכן מוציאי דיבתנו רעה מבקשים לפגוע בשמנו בעולם, להכניס ספק בליבנו ולערער את לכידותנו.

"להקהות את מוחנו ושנשכח שעמנו הצדק", כפי שהזהיר אלתרמן בשירו "אז אמר השטן". הם לא יצליחו, המראות של הקיבוצים ב-7 לאוקטובר, הריח של השריפה והמוות, לא ימחקו מליבנו, הרצח בדם קר, ההתעללות בחטופים ובחטופות, בתינוקות ובאימותיהם - אסור שישכחו מלב של כל בן אנוש, בעל, מצפון, החפץ ומקדש חיים, לא כל שכן, מליבו של לוחם ישראלי.

הזיכרון של אחינו הגיבורים שנפלו, במלחמה הארוכה והקשה הזאת, על לוח ליבנו, יום יום שעה ושעה. אחינו הפצועים, נושאים בגופם ובנפשם את מחירה הכואב של ההגנה על הארץ האהובה שלנו. הם לא יתנו את ליבנו לשכוח.

נמשיך להילחם, נמשיך להכות בחמאס בכל מקום שבו הוא פועל ומאיים עלינו; יש לנו את הנחישות, יש לנו את אורך הרוח ויש לנו את האמונה בצדקת דרכינו. כיום אנחנו מגנים על היישובים מתוך הרצועה, קבענו קו הגנה חדש ואנחנו פועלים במרחב הקו הצהוב כדי להרחיק את האיום, לסכל מחבלים ותשתיות טרור ולמנוע מחמאס לשוב ולבנות את יכולותיו.

פגענו ברשת המנהרות, באמל"ח ובתשתיות הייצור ואנחנו ממשיכים לרדוף ולהסיר כל איום הנשקף לאזרחי ישראל. אחיי, מפקדי החטיבות והאוגדות, העומדים בראש המחנה והנושאים על כתפיהם את האחריות וחרדת הקודש כלפי המשימה, המשיכו להוביל באומץ, במסירות אין קץ, במחויבות לערכי צה"ל והמוסר היהודי, ולדבוק במסירות נפש עד להשגת הניצחון.

יש לכם את גיבוי המפקדים, אהבת ואמון העם, ולכם, ראשי הראשיות, מנהיגי חבל הארץ הזה, מובילי ההתיישבות בנגב, ולתושבים שאתם מייצגים. תפקידנו הוא לאפשר לכם לחיות כאן בביטחון, לגדל ילדים, לעבוד, לבנות ולשגשג - זו התכלית לשמה אנו נלחמים, אנו מחויבים להיות ראויים לאמון שלכם במעשים.

מאחל לכם שנה טובה, שנה של ביטחון, שנה של שגשוג, שנה של שיקום מלא של הקהילות ושל ריפוי נפשם הפצועה של הילדים, ההורים והמשפחות. המשיכו לעבד את האדמה עד לגדר המערכת, עד התלם האחרון. אנחנו כאן, כדי להגן, כדי לשמור, כדי לסכל את האויב וכדי להבטיח בענווה ובמחויבות מלאה ושלעולם - לעולם לא עוד!

שנה טובה ומבורכת.